

OPIS REALIZACJI POSZCZEGÓLNYCH DZIAŁAŃ W ZAKRESIE ZAPOBIEGANIA KORUPCJI WŚRÓD PRACOWNIKÓW PAŃSTWOWEJ KARNO-WYKONAWCZEJ SŁUŻBY UKRAINY

W artykule na podstawie przeprowadzonej analizy treści indywidualnego zapobiegania korupcji w Ukrainie, zdefiniowane podstawowe zagadnienia, które wymagają rozwoju naukowego i doskonalenie regulacji prawnych poziomach, w tym z uwzględnieniem pozytywnego międzynarodowego doświadczenia.

Słowa kluczowe: indywidualne zdarzyć; korupcja; zbrodnia; Państwowa karno-wykonawczej Ukrainy; podmioty zapobiegania przestępczości; organizacje międzynarodowe.

FEATURES OF INDIVIDUAL MEASURES TO PREVENT CORRUPTION AMONG THE STAFF OF THE STATE PENITENTIARY SERVICE OF UKRAINE

In the article on the basis of the analysis of the content of individual prevention of corruption in Ukraine, identifies key issues that require development on research and improvement of the regulatory levels, including taking into account the positive international experience.

Key words: individual prevention; corruption; crime; State criminal-Executive service of Ukraine; the subjects of crime prevention; international organizations.

ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ ІНДИВІДУАЛЬНИХ ЗАХОДІВ ПО ЗАПОБІГАННЮ КОРУПЦІЇ СЕРЕД ПЕРСОНАЛУ ДЕРЖАВНОЇ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

В статті на основі проведеного аналізу змісту індивідуального запобігання корупції в Україні, визначені основні проблемні питання, що потребують розробки на науковому та удосконалення на нормативно-правовому рівнях, у тому числі з урахуванням міжнародного позитивного досвіду.

Ключові слова: індивідуальне запобігання; корупція; злочин; Державна кримінально-виконавча служба України; суб'єкти запобігання злочинам; міжнародні організації.

Постановка проблеми. Як свідчить практика, Державну кримінально-виконавчу службу (далі – ДКВС) України, як й інші органи державної влади, не оминули стороною проблеми, що пов'язані із вчиненням корупційних злочинів. При цьому слід зазначити, що основними суб'єктами вчинення цих суспільно небезпечних діянь є посадові особи, що відносяться до керівного складу персоналу ДКВС, питома вага яких у структурі особи злочинця складає більше 60%.

Серед детермінант, що сприяють вчиненню корупційних діянь у системі ДКВС, чільне місце займають ті, що обумовлені неналежним рівнем запобігання даній категорії злочинам на загально соціальному рівні. Зокрема, недосконалою є нормативно-правова основа, яка стосується підбору, розстановки та підвищення кваліфікації персоналу органів та установ виконання покарань, що відноситься до сфери діяльності таких суб'єктів зазначеного виду запобігання корупції, як: Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України та Державна пенітенціарна служба (ДПтС) України.

O. KOLB

*doktor habilitowany
 nauk prawnych,
 profesor katedry
 kryminologii
 oraz prawa karno-
 wykonawczego
 Narodowej Akademii
 Spraw Wewnętrznych
 (m. Kijów, Ukraina)*

Y. LIHOWITSKIY

*doktor nauk prawnych
 docent katedry
 karnego prawa
 Użgorodskiego
 Uniwersytetu
 (m. Użgorod, Ukraina)*

Не в повній мірі у цьому контексті використовуються можливості місцевих державних адміністрацій та органів місцевого самоврядування, а саме – щодо створення належних соціально-побутових умов роботи та служби персоналу ДКВС, що відноситься до сфери їх суспільної діяльності та територіальних управлінь ДПтС України.

Не сказали останнього слова у цьому напрямі й інші суб'єкти індивідуального запобігання злочинам, включаючи й корупційні.

Отже, слід визнати, що в наявності є теоретико-прикладна проблема, що потребує розв'язання в якості окремо взятого наукового завдання. Для цього, у першу чергу, має бути всебічно та повно зміст у цілому індивідуального запобігання злочинам, що й стало основною метою та, одночасно, завданням даної наукової статті.

Стан дослідження. Аналіз наукової літератури свідчить про те, що дослідженням зазначеної проблематики займаються як учені, які безпосередньо розробляють питання, пов'язані із запобіганням корупційним злочинам, так і науковці інших напрямів наукової діяльності, а саме: О.М. Бандурка, В.І. Борисов, В.В. Василевич, В.В. Голіна, Б.М. Головкін, Л.М. Давиденко, О.М. Джужа, А.П. Закалюк, О.Г. Кальман, В.В. Куц, М.І. Мельник, А.В. Савченко, В.Я. Тацій, О.Ю. Шостко, М.І. Хавронюк та інші.

Поряд з цим наукових праць, присвячених питанням запобігання корупційним злочинам у системі ДКВС, є недостатньою, що, з одного боку, впливає на рівень теоретичного супроводу даного виду запобіжної діяльності, а, з іншого, стало вирішальним при виборі теми цієї наукової статті, враховуючи особливу актуальність розробки цієї проблематики у сучасних умовах та правових реаліях в Україні.

Виклад основних положень. В науці під індивідуальним запобіганням злочинам розуміють різновид запобігання злочинності щодо конкретної особи. Тобто індивідуальне запобігання становить ту частину запобіжної діяльності, яка здійснюється на стадії, котра передуює виникненню злочинного наміру [1, с. 146]. Поряд з цим, серед кримінологів є й інший підхід, а саме: зазначений напрям запобіжної діяльності в якості окремо взятого вони не виокремлюють, відносячи індивідуальне запобігання злочинам до змісту та одного з видів спеціально-кримінологічного запобігання злочинам [2, с. 39].

Попри це науковці єдині в тому, що головним завданням індивідуальної запобіжної діяльності є усунення загрози потенційного злочину [1, с. 146]. Більш того, як у зв'язку з цим слушно зауважив А.П. Закалюк, той факт, що теорія запобігання злочинам у певній частині, зокрема у теоретичному обґрунтуванні запобіжних заходів, тактики і методики їхнього застосування тощо, ніби виходить за межі теорії кримінології та користується здобутками інших наук, приміром педагогіки, психології, соціології тощо, не є аргументом для «відокремлення» теорії запобіжної діяльності від теорії кримінологічної науки [3, с. 325].

До об'єктів індивідуального запобігання злочинам В.В. Голіна відніс наступні:

- 1) поведінку та спосіб життя осіб, з високою ймовірністю схильних до вчинення злочину;
- 2) соціальні елементи їх особистості, які відображають антигромадську спрямованість;
- 3) соціально значущі при формуванні і реалізації особистості деякі психофізичні особливості індивідів;
- 4) несприятливі, криміногенні умови оточуючого особу середовища та її життєвого укладу;
- 5) інші довготривалі обставини, які сприяють створенню криміногенної ситуації і полегшують вчинення злочину [2, с. 39].

Залежно від стадії генезису особи злочинця в кримінології також виділяють чотири види індивідуального запобігання злочинності, а саме:

1. Ранню профілактику (запобігання) – стосується об'єктів, які перебувають на початковому етапі криміналізації особи, а саме: необхідно виявляти джерела кримінальних та інших анти суспільних впливів на особу(групу осіб) до того, як цей вплив не подіяв на її (їх) поведінку; одночасно виявляти, коли для особи, яка профілакується, ці контакти виявилися цікавими, аби впливати на конкретні життєві обставини.

2. Безпосередню профілактику (запобігання) – стосується осіб, поведінка яких свідчить про розвиток у них негативних інтересів, звичок, стереотипів (відчуження від позитивного мікросередовища, сумнівні знайомства, ін.); безпосередньо беруть участь у вчиненні адміністративних правопорушень.

3. Профілактику (запобігання) на етапі злочинної поведінки (пенітенціарний вид) – стосується тих осіб, що вчинили злочини, і стосовно них суд прийняв рішення про застосування різних заходів кримінально-правового впливу.

4. Профілактика рецидиву (постпенітенціарний вид) – стосується осіб, що відбули покарання у виді позбавлення волі, але підлягають нагляду з метою запобігання рецидиву [4, с. 101-102].

При цьому, як встановив та обґрунтовано довів В.В. Голіна, для визначення кола осіб, які потребують індивідуального запобігання, необхідно мати фактичні, правові та кримінологічні підстави [1, с. 146].

До фактичних підстав такого запобігання злочинам відноситься реальна поведінка особи, в якій закладений потенційний злочин, враховуючи, що така антисуспільна поведінка є реальним проявом особи, її головною спрямованістю і домінуючим внутрішнім змістом [2, с. 39-40].

Правові підстави – це урегульованість індивідуального запобігання злочинам нормами права (хоча, як показує вивчення наукової літератури та змісту нормативно-правових актів, чинне законодавство, в Україні й містить низку правових підстав індивідуального запобігання, але більшість із них мають відомчий характер, що, звичайно, недостатньо) [1, с. 146].

Під кримінологічними підставами необхідно розуміти наявність певного рівня кількісно-якісних показників криміногенності особи, що дозволяє виділити з маси відповідної категорії осіб саме тих, від кого з високим ступенем імовірності слід очікувати вчинення злочину [2, с. 40].

Як показує практика, індивідуальне запобігання злочинам реалізується, як правило, у двох формах:

а) якщо йдеться про усунення причин і умов, які сприяли вчиненню конкретних злочинів, що були виявлені у процесі діяльності спеціальних суб'єктів, то це – вимоги про вжиття заходів організаційно-управлінського, економічно-технологічного та ідеологічного характеру, які реалізуються в особливому процесуальному порядку (глава 4 КПК України «Докази і доказування»);

б) якщо йдеться про особу конкретного злочинця, то застосовуються програми індивідуального коригування правопорушуючої поведінки (наприклад, програма індивідуально-виховної роботи, що закріплена в ч. 2 ст. 95 КВК України) [4, с. 102-103].

До напрямів індивідуального запобігання злочинам науковці відносять: 1) переконання; 2) надання допомоги; 3) примус [2, с. 41].

Заходи переконання – це процес логічного обґрунтування особі думки про відмову від криміногенної поведінки, злочинних намірів, антисуспільних настанов (індивідуальні та колективні бесіди; обговорення поведінки особи; прослуховування курсу лекцій на правові теми; ін.) [1, с. 146].

Заходи соціальної допомоги – працевлаштування, поліпшення побутових умов, зміна способу життя шляхом підвищення соціального статусу, освіти, отримання престижної спеціальності, лікування, встановлення корисних контактів, вибору життєвих перспектив тощо [2, с. 41].

Примус спричиняє для особи несприятливі наслідки фізичного, матеріального та технічного характеру (профілактичний контроль за місцем проживання або навчання особи з боку правоохоронних органів чи громадськості; штраф; адміністративний нагляд (зокрема, відповідно до вимог Закону України «про адміністративний нагляд за особами, звільненими з місць позбавлення волі»; ін.) [1, с. 147].

Як з цього приводу зробив висновок А.П. Закалюк, саме вплив на особу, яка замислила вчинити злочин або розпочала його вчинення, може відвернути або припинити злочин. При цьому зазначений вплив може бути безпосереднім або опосередкованим, у тому числі із застосуванням оперативних можливостей, через ближнє оточення, членів сім'ї [3, с. 334].

Саме зазначені теоретико-прикладні засади й мають складати зміст індивідуального запобігання корупційним злочинам, з урахуванням особливостей запобіжної діяльності, що здійснюється у цьому напрямі.

В наукових джерелах під особливістю розуміють характерну рису, ознаку, властивість кого-, чого-небудь [5, с. 446].

У кримінологічній літературі виведені наступні основні особливості індивідуального запобігання злочинам, що мають певне відношення до змісту особливостей запобіжної діяльності, спрямованої на протидію корупції на індивідуальному рівні:

1) раніше існуюча система недержавних суб'єктів індивідуального запобігання злочинам (добровільні народні дружини, товариські суди, будинкові комітети тощо) практично розпалися [4, с. 103]. Натомість у сучасних умовах України активно діють у цьому напрямі так звані «активісти», добровільні загони (типу: «Правий сектор», «Автомайдан», т.ін.), які здійснюють громадську люстрацію (від лат. *lustratio* – очищення: звільнення державних служб від людей з небажаними для держави політичними поглядами) [6, с. 329]. При цьому, переслідуючи у цілому соціально корисливі цілі, зазначені суб'єкти запобігання злочинам через відсутність нормативно-правових актів, які б визначали їх правовий статус та законність діяльності по суті грубо порушують права та законні інтереси громадян та в цілому правовий порядок в Україні. Виходить парадоксальна річ: благими намірами дорога в ад вимощена [7, с. 11];

2) число громадських помічників правоохоронних органів у проведенні індивідуального запобігання злочинам (у тому числі громадських вихователів) різко скоротилася або їх не стало взагалі (шефи, наставники, зокрема в органах внутрішніх справ, члени оперативних добровільних загонів; т.ін.) [4, с. 103].

У той самий час, самовільно ці функції переймають (без належних для цього правових підстав) окремі громадяни, їх об'єднання та представники цих структур, які всупереч принципам запобіжної діяльності (законності, у першу чергу) лише створюють небажані результати для суб'єктів запобігання злочинам, що визначені на нормативно-правовому рівні (перекриття автомагістралей; руйнування електроопор; знищення будівель (банків, офісів, складських приміщень) тощо);

3) значно знизилася можливість поліції [8] та в цілому всіх інших правоохоронних органів, зокрема служб пробації [9], у наданні особам, що профілактуються, допомоги у побутовому і трудовому влаштуванні та в ресоціалізації осіб, звільнених з місць позбавлення волі [4, с. 103];

4) через збільшення числа безробітних стрімко зросло число маргінальних елементів (волоцюг, жебраків тощо), які майже не піддаються індивідуально-профілактичному впливу та поповнюють лави злочинців [4, с. 103]. Зокрема, поширеною формою існування зазначеної категорії осіб у сучасних умовах стало «збір» коштів (пожертвувань) для бійців Антитерористичної операції, що проводиться на Сході України; інвалідів АТО; хворих дітей; т.ін., яка в своїй основі створює умови й для корупційної діяльності;

5) відсутність упевненості у завтрашньому дні, а в перспективі благополуччя (через обвал вартості гривні; надмірно високі тарифи на комунальні послуги, газ, т.ін.) – все це ускладнює відносини у багатьох родинах, зокрема й тих, у яких один із членів відноситься до потенційних об'єктів запобігання корупції, сприяє побутовим конфліктам, негативно впливає на виховання дітей, часом перекреслює всі зусилля індивідуально-профілактичного впливу [4, с. 103];

6) ліквідація одних (лікувально-трудова профілакторіїв) і спроби реорганізації інших (спецприймників, приймальників-розподільників для дітей) місць ізоляції маргінальних елементів і правопорушників різко знизили можливості застосування примусових заходів до осіб, на яких переконання й надання допомоги не діють [4, с. 103-104].

Крім цього, залежно від властивих для напрямів спеціально-кримінологічного запобігання корупції, методів і засобів, які у свою чергу, залежать стан сформованості та ступінь реалізації цих елементів системи детермінації корупційної злочинності (а це, власне, відноситься також до особливостей її запобігання), індивідуальне запобігання зазначеному суспільно небезпечному явищу можна поділити на три етапи:

- а) до формування мотиву злочинного прояву корупції та наміру його вчинити;
- б) після його сформованості, але до початку реалізації;
- в) після початку реалізації наміру – через вчинення конкретних корупційних діянь [2, с. 40-41].

При цьому специфічними об'єктами запобіжної діяльності, спрямованої на індивідуальне запобігання корупції, можна назвати:

1) уражені вадами суспільні відносини, які порушують їх регулятивну функцію, деформують її соціальне призначення [2, с. 48].

Саме тому престижними та популярними досі в Україні (навіть не дивлячись на проведену у 2013-2014 р.р. революцію «гідності») є ті особи, які мають статки, доходи, дивіденди (від лат. *dividendum* – те, що підлягає поділу: частина прибутку акціонерного товариства, яка розподіляється щорічно між акціонерами) [6, с. 196], походження яких є сумнівним та таким, що викликає цілком здорову реакцію іншої частини суспільства на цю категорію національної «еліти» (від фран. *Elite* – кращий: група осіб, яка здійснює керівні функції у суспільстві) [6, с. 684];

2) криміногенні дефекти суспільної групової та індивідуальної правосвідомості [2, с. 48].

Мова у даному випадку ведеться про загальний рівень розвитку культури, свідомості та правопорядку в Україні, коли до влади в Україні по так званих «партійних» списках приходять не особи з високим рівнем правосвідомості та відповідальності, а політичні шахраї, а, подекуди, потенційні злочинці, позаяк для того, щоб потрапити у таку політичну «корпорацію» та отримати прохідний номер у списках на виборах необхідно «заплатити» керівникам цих структур, певні суми коштів, які потім слід повернути, працюючи у депутатському корпусі;

3) «фонові» антигромадські явища, що тісно пов'язані з окремими видами злочинів (підкуп виборців; зловживання владою або службовим становищем; використання можливостей партії (об'єднання) у переслідуванні опонентів; т.ін.).

У свою чергу, бідність, аморальність та віктимізація населення (здатність окремої особи за певних умов стати жертвою злочину) [10, с. 259] детермінують індивідуальну корупційну діяльність певної групи суб'єктів в нашій державі [2, с. 48-49];

4) сукупність узагальнених конкретних негативних явищ, процесів, недоліків на індивідуальному рівні, які детермінували вчинення конкретних злочинів, групи чи виду злочинів (мова у даному випадку ведеться про ті основні причини і умови, які сформувались в Україні з часу її незалежності та сприяють корупції, а саме: а) незаконна, несправедлива та аморальна приватизація стратегічних об'єктів енергозбереження в нашій державі (підприємств видобутку газу, нафти, електроенергії тощо); б) створення підконтрольних олігархії органів кримінальної юстиції та правосуддя; в) відсутність реальних правових механізмів юридичної відповідальності для корупціонерів; г) інші [11]);

5) окремі негативні властивості особистості (аномалії, акцентуації, розлади тощо) [2, с. 49].

Зокрема, у сучасній Україні стали «нормальними» ті діяння, що раніше різко (категорично) засуджувались суспільством, а саме: педофілія (і тут згадується скандал, який мав місце у Верховній Раді на початку XXI століття, коли у цьому злочині громадськість вчинила спробу звинуватити групу народних депутатів, але кримінальна справа так до суду й не дійшла, а винні особи досі не покарані); некерована агресія окремих народних депутатів, які вчиняють насильство як щодо інших своїх колег-депутатів, так і щодо високопоставлених чиновників СБУ, колишньої ДАІ; ін.); організація блокувань роботи державних органів; ін.

Цей стислий огляд, як вірно зазначає В.В. Голіна, вичерпує перелік висловлених думок про детермінанти злочинності як в цілому так і окремих видів злочинів. Проте стає більш-менш зрозумілим, що поняттями «об'єкт» охоплюється комплекс взаємодіючих, як правило, негативних явищ [2, с. 49]. Зазначений висновок у повній мірі відноситься й до змісту індивідуального запобігання корупційним злочинам, що важливо з огляду визначення об'єктів профілактичного впливу та реалізації заходів, спрямованих на нейтралізацію, блокування, усунення детермінант індивідуальної злочинної поведінки осіб, які вчиняють корупційні діяння.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Кримінологія : підручник / В. В. Голіна, Б. М. Головкін, М. Ю. Валуська та ін. ; за ред. В. В. Голіни, Б. М. Головкіна. – Харків : Право, 2014. – 440 с.
2. Запобігання злочинності (теорія і практика): навч. посіб. / Голіна В.В. – Х.: Нац. юрид. акад. України, 2011. – 120 с.

3. Закалюк А. П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика : у 3-х кн. / А. П. Закалюк. – К. : Видавничий Дім «Ін Юре», 2007. – Кн. 1 : Теоретичні засади та історія української кримінологічної науки. – 424 с.

4. Профілактика злочинів: Підручник / О.М. Джу́жа, В.В. Васи́левич, О.Ф. Га́да та ін.; за заг. ред. докт. юрид. наук, проф. О.М. Джу́жи. – К.: Атіка, 2011. – 720 с.

5. Великий тлумачний словник української мови / [Упоряд. Т.В. Ковальова]. – Х.: Фоліо, 2005. – 767 с.

6. Булыко А.Н. Большойсловарьиностранныхслов. 35 тыс. слов. – Изд. 3-е, испр., перераб. – М.: Мартин, 2010. – 704 с.

7. Послания надежды: Новый Завет: синодальный перевод. – К.: Украинское библиейское общество, 2014. – 335 с.

8. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII // Офіційний вісник України. – 2015. – № 63. – Ст. 2075.

9. Про пробацію : Закон України від 05.02.2015 № 160-VIII // Відомості Верховної Ради України. – 2015. – № 13. – Ст. 93.

10. Потерпілий від злочину: міждисциплінарне правове дослідження / За заг. ред. Ю.В. Бауліна, В.І. Борисова. – Х.: Вид-во Кроссруд, 2008. – 364 с.

11. Мельник М.І. Кримінологічні та кримінально-правові проблеми протидії корупції: дис... докт. юрид. наук: 12.00.08 / Мельник Микола Іванович. – К., 2002. – 392 с.

FEATURES OF INDIVIDUAL MEASURES TO PREVENT CORRUPTION AMONG THE STAFF OF THE STATE PENITENTIARY SERVICE OF UKRAINE

O. KOLB, Y. LIHOVITSKIY

Statement of the problem. As practice shows, the State penitentiary service (hereinafter DCAF), Ukraine, like other public authorities, is not spared the problems associated with corruption crimes. It should be noted that the main actors committing these crimes are officials belonging to the Executive staff DCAF staff, whose share in the structure of the identity of the criminal is more than 60%.

Among the determinants contributing to the occurrence of acts of corruption in the system of DCAF, a prominent place is occupied by those due to inadequate warning level of this category of crime on the General social level. In particular, the weak regulatory framework that applies to recruitment, placement and staff development bodies and institutions of execution of punishments, which belongs to the sphere of activities of such entities of the specified kind of the prevention of corruption: the Verkhovna Rada of Ukraine, the Cabinet of Ministers of Ukraine and the State penitentiary service (Gpts) of Ukraine.

Not fully in this context, the use of local state administrations and bodies of local self-government, namely the creation of appropriate social conditions of work and service personnel DCAF that relates to the scope of their public activity and territorial departments of Gpts of Ukraine.

Not said the last word in this direction and other subjects in the individual prevention of crimes, including corruption.

So, it should be recognized that in the presence of a theoretical and an applied problem that requires decision in an individual research tasks. For this purpose, first and foremost, should be fully and completely content in General and individual prevention of crimes, and that was the main objective and objective of this scientific article.

The state of research. Analysis of scientific literature shows that the study of this problem as do scientists who develop issues directly related to the prevention of corruption crimes and scientists of other areas of scientific activity, namely: A. M. Bandurka, And. Borisov, V. V. Vasilevich, In. Golna. M. Golovkin, L. M. Davydenko, A. M. Jude, A. P., Zakaluk, A. G. Kalman, V. V. Kuts, N. And. Miller, A.V. Savchenko, V. Y. Tatsiy, A. Shostko, Yu., M. I. Havronyuk, and others.

Along with this, scientific works, dedicated to the prevention of corruption offenses in the system of DCAF is insufficient that, on the one hand, affects the level of theoretical support of this type of preventive activity, and on the other, became crucial in selecting the theme of this

scientific article, given the special urgency of development of this problem in modern conditions and legal realities in Ukraine.

Summary of the main provisions. In science, individual prevention of crimes understand a variety of crime prevention in relation to a specific person. That is, the individual-prevention is the part of the safety activities performed on a stage that precedes the emergence of criminal intentions [1, p. 146]. Along with this, among criminologists there is another approach, namely, the specified direction of prevention in an individual, they do not emit as individual prevention of crimes and the content of one of the types of specially-criminological prevention of crimes [2, p. 39].

Despite this, scientists agree that the main task of the individual safety activities is to eliminate the threat of potential crime [1, p. 146]. Moreover, in this connection rightly observed by A. P. Zakaluk, the fact that the theory of crime prevention in a specific part, in particular, in the theoretical justification of measures, tactics and methods of their use and stuff, as if beyond the theory of criminology and uses the achievements of other Sciences such as pedagogy, psychology, sociology, and so forth, is not an argument for "separation" the theory of safety activities from theory criminological science [3, p. 325].

To the objects of individual crime prevention V. Golina carried the following:

- 1) the behavior and lifestyle of persons with a high probability to commit crimes;
- 2) the social elements of their personality that reflect antisocial;
- 3) socially significant in the formation and implementation of some of the individual psycho-physical characteristics of individuals;
- 4) adverse, criminogenic conditions of the human environment and its lifestyle;
- 5) other long-term circumstances, which contribute to the creation of a criminogenic situation and facilitate the Commission of a crime [2, p. 39].

Depending on the stage of the Genesis of the identity of the criminal in criminology also there are four types of individual crime prevention, namely:

1. Early intervention (prevention) – applies to objects that are in the initial stage of criminalization of personality, namely: it is necessary to identify the sources of criminal and other anti social influences on the person (group of persons) before this effect didn't work on her (their) behavior; at the same time to detect when the person protectors, these contacts were of interest to affect specific life circumstances.

2. Immediate prophylaxis (prevention) – for persons whose conduct indicates the development of negative interests, habits, stereotypes (alienation from a positive micro-environment, shady acquaintances, etc.); directly participate in the Commission of administrative offenses.

3. Prophylaxis (prevention) at the stage of criminal behavior (penal view) – applies to those individuals who have committed crimes, and against them, the court took the decision on the use of various measures of criminal legal influence.

4. Prevention of recurrence (postpandemic view) – relates to persons who served a sentence of deprivation of liberty but subject to supervision to prevent relapse [4, pp. 101-102].

In this case, as established and reasonably proved. In Golna, to determine the persons who require individual prevention, there must be an actual, legal and criminological grounds [1, p. 146].

In the actual reason of such prevention concerns the actual behavior of a person which relates to a potential crime, given that such antisocial behavior is the physical manifestation of the personality, its main orientation and dominant internal content [2, p. 39-40].

The legal basis is regulation over individual crime prevention law (although, as the study of scientific literature and content of legal acts, existing legislation in Ukraine and contains a number of legal reasons an individual notice, but most of them have a sectoral character, which is not enough) [1, p. 146].

Under criminologie the reason you should understand a certain level of quantitative and qualitative indicators of criminality personality that allows you to select from the mass of the relevant categories of persons namely those who with a high degree of probability should be expected of the crime [2, p. 40].

As practice shows, the individual prevention of crimes is usually performed in two forms:

- a) if we are talking about elimination of the reasons and conditions that contributed to the Commission of specific crimes that have been identified in the process activities of the special

subjects, it demands the adoption of measures of organizational-managerial, economic-technological and ideological nature, which are implemented in a special procedure (Chapter 4 of the criminal procedure code "Evidence and proof");

b) if we are talking about the identity of a particular offender, then applied the individual correction provopoulos behavior (for example, individual educational work, which is enshrined in part 2 of article 95 of KVK of Ukraine) [4, pp. 102-103].

Areas of individual crime prevention scientists include: 1) conviction; 2) assistance; 3) compelling [2, p. 41].

The event, belief is a process of logical reasoning face the thought of rejection of criminal behavior, criminal intent, anticomplementary (individual and collective conversation, the discussion of the conduct of a person; listening to the lectures on legal topics; etc.) [1, p. 146].

Social assistance measures – employment, improvement of living conditions, lifestyle change by increasing social status, education, get a prestigious profession, treatment, establishing useful contacts, the choice of life prospects and so forth [2, p. 41].

Coercion entails for the face adverse effects of the physical and technical nature (preventive control at the place of residence or study persons with law enforcement or the public; penalty; administrative oversight (in particular, in accordance with the requirements of the Law of Ukraine "on administrative supervision over persons released from places of deprivation of liberty); etc.) [1, p. 147].

As on this occasion, concluded A. P., Zakaluk, the impact on the person who decided to commit the crime or the beginning of it, and can prevent or suppress the crime. However, the aforementioned effect can be direct or indirect, including with the use of operational capacity, through the local environment, family members [3, p. 334].

These theoretical-applied basis and must be the subject individual of the prevention of corruption crimes, with the features of preventive activities carried out in this direction.

In the scientific literature under the feature know the characteristic, the characteristic, the property of someone, something or [5, p. 446].

In criminology literature contains the following main features of individual crime prevention, having a certain attitude to the content features of preventive activities aimed at combating corruption at the individual level:

1) pre-existing system of non-state actors individual crime prevention (voluntary people's squads, friendly courts, housing committees, etc.) virtually disintegrated [4, p. 103]. But in modern conditions of Ukraine is actively pursuing the so-called "activists", voluntary groups (such as: "the Right sector, Automaidan, etc.), carrying out public lustration (from the Latin. lustratio – purification, liberation of public services from people with undesirable to state political views) [6, p. 329]. At the same time, in pursuit of overall social goals, these subjects of prevention of crime for lack of legal acts that determine their legal status and the legality of the activities in fact violate the rights and legitimate interests of citizens and in the legal order in Ukraine. A paradoxical thing: good intentions the road to hell is paved with [7, p. 11];

2) the number of social assistants law enforcement agencies in conducting individual crime prevention (including public educators) strongly decreased or they did not do (bosses, mentors, particularly in the internal Affairs bodies, members of voluntary operational units; etc.) [4, p. 103].

At the same time, voluntarily adopt these functions (without a proper legal basis for this) individual citizens, their associations and representatives of these structures, which are contrary to the principles of safety operation law, in the first place) only create undesirable outcomes for the subjects of crime prevention, which are defined in the legal level (the overlap of the arteries; destruction of electrosupport; the destruction of buildings (banks, offices, warehouses);

3) significantly decreased the ability of the police [8] and in General all other law enforcement agencies, particularly probation services [9], to provide persons profilaktirujut, household and labour unit and in resocialization of persons released from places of deprivation of liberty [4, p. 103];

4) due to the increase in the number of unemployed rapidly traclocale marginal elements(vagrants, beggars and the like), which are almost not susceptible to individual preventive influence and swell the ranks of criminals [4, p. 103]. In particular, the prevalent form of existence of this category of persons in modern conditions has become a "collection" of funds

(donations) for fighters of anti-terrorist operation conducted in the East of Ukraine; disabled anti-terrorist operation; sick children; etc., which create conditions for corruption activities;

5) lack of confidence in the future, and in the future prosperity (through the collapse of the value of the hryvnia; excessively high tariffs on utilities, gas, etc.) – all this complicates relations in many families, including those in which one of the members refers to the potential objects of the prevention of corruption, contributes to household conflicts, adversely affects the parenting, sometimes negates all the efforts of the individual preventive effects [4, p. 103];

6) elimination of some (medical-labor dispensaries) and attempts at reorganization of other (spetspriemnik, receivers-distributors for children) locations of isolation marginal elements and offenders has dramatically reduced the possibility of applying coercive measures to the persons to whom the belief and assistance do not apply [4, p. 103-104].

In addition, depending on inherent areas of specially-criminological prevention of corruption, methods and tools, which in turn will depend on the state of development and degree of implementation of these elements of the system of determination of a corruption crime (and this, actually, applies also to its prevention), individual prevent the specified socially dangerous phenomenon can be divided into three stages:

a) prior to the formation of motive of criminal acts of corruption and intent to commit it;
 b) after its formation but prior to the implementation;
 c) after the beginning of implementation intentions by committing specific acts of corruption [2, p. 40-41].

The specific objects of preventive activities aimed at individual prevention of corruption include:

1) amazed by the vices of the social relations that disrupt the regulatory function, deform its social purpose [2, p. 48].

That is why the prestigious and still popular in Ukraine (even though conducted in 2013-2014 revolution of dignity") are those persons who have income income dividends (from lat. dividendum – what is to be section: part of the profits of joint-stock companies are distributed annually to shareholders) [6, p. 196], the origin of which is doubtful and that is quite a healthy response of other parts of society for this type of national "elite" (from franc. Elite is the best: a group of people that exercises Executive functions in the society [6, p. 684];

2) criminogenic defects public group and individual legal consciousness [2, p. 48].

The question in this case is conducted on the General level of culture, consciousness, and the rule of law in Ukraine, when the power in Ukraine the so-called "party" lists come not a person with a high level of awareness and responsibility, and political fraudsters, and in some places potential criminals, because in order to get into a political "Corporation," and receive a passing room in the lists for the elections must "pay" the heads of these structures, a certain amount of funds which should be returned to, working in the Deputy corps;

3) "background" anti-social phenomena that are closely related to specific crimes (bribery of voters; the abuse of power or position; using the capabilities of the party (enterprises) in the persecution of opponents; etc.).

In turn, poverty, immorality and victims of the population (the ability of the individual, under certain conditions, become a victim of crime) [10, p. 259] determine individual corrupt activities of a certain group of actors in our country [2, p. 48-49];

4) the set of generalized specific negative phenomena, processes, shortcomings at the individual level, which determinately the Commission of a specific crime or type of crime (in this case it is about the main causes and conditions that formed in Ukraine since its independence and contribute to corruption, namely: a) unlawful, unfair and immoral privatisation of strategic objects of energy conservation in our state based enterprises in the extraction of gas, oil, electricity and the like); b) the creation of an oligarchy controlled by bodies of criminal justice; c) the lack of real legal mechanism of legal liability for corruption; g) other [11];

5) certain negative personality traits (anomalies, accentuation, disorders and the like) [2, p. 49].

In particular, in modern Ukraine became "normal" as those actions that drastically (strongly) condemned by the society, namely pedophilia (and this reminds me of the scandal that took place in the Verkhovna Rada in the early twenty-first century, when this crime the public had attempted to accuse the group of deputies, but a criminal case to trial and not reached, and the perpetrators are still not punished); uncontrolled aggression of certain people's deputies who

commit violence against others of their fellow deputies and the senior officials of the SBU, former traffic police; etc.); the organization locks of government bodies; etc.

This brief overview of how the right notes. In. Golna, exhausts the list of views on the determinants of crime both in General and certain types of crimes. However, it becomes more or less clear that the concepts of "object" covered by a complex of interacting, as a rule, the negative phenomena [2, p. 49]. This conclusion fully applies to the content of the individual of the prevention of corruption crimes, which is important, given the definition of objects preventive effects and implementation of measures aimed at neutralizing, blocking. the elimination of the individual determinants of criminal behavior of persons who commit acts of corruption.

REFERENCES:

1. Kryminologiya : pidruchnyk / V. V. Golina, B. M. Golovkin, M. Yu. Valuska ta in. ; za red. V. V. Goliny, B. M. Golovkina. – Xarkiv : Pravo, 2014. – 440 s.
2. Zapobigannya zlochynnosti (teoriya i praktyka): navch. posib. / Golina V.V. – X.: Nacz. yuryd. akad. Ukrayiny, 2011. – 120 s.
3. Zakalyuk A. P. Kurs suchasnoyi ukrayinskoyi kryminologiyi: teoriya i praktyka : u 3-x kn. / A. P. Zakalyuk. – K. : Vydavnychyj Dim «In Yure», 2007. – Kn. 1 : Teoretychni zasady ta istoriya ukrayinskoyi kryminologichnoyi nauky. – 424 s.
4. Profilaktyka zlochyniv: Pidruchnyk / O.M. Dzhuzha, V.V. Vasylevych, O.F. Gida ta in.; za zag. red. dokt. yuryd. nauk, prof. O.M, Dzhuzhy. – K.: Atika, 2011. – 720 s.
5. Velykyj tlumachnyj slovnyk ukrayinskoyi movy / [Uporyad. T.V. Kovalova]. – X.: Folio, 2005. – 767 s.
6. Buliko A.N. Bolshoj slovar ynostrannix slov. 35 tis. slov. – Yzd. 3-e, yspr., pererab. – M.: Martyn, 2010. – 704 s.
7. Poslanyya nadezhdi: Novij Zavet: synodalnij perevod. – K.: Ukraynskoe byblejskoe obshchestvo, 2014. – 335 s.
8. Pro Nacionalnu policiyu: Zakon Ukrayiny vid 02.07.2015 # 580-VIII// Oficijnyj visnyk Ukrayiny. – 2015. – № 63. – St. 2075.
9. Pro probaciyu: Zakon Ukrayiny vid 05.02.2015 # 160-VIII // Vidomosti Verhovnoyi Rady Ukrayiny. – 2015. – №13. – St. 93.
10. Poterpilyj vid zlochynu: mizhdyscyplinarne pravove doslidzhennya / Za zag. red. Yu.V. Baulina, V.I. Borysova. – X.: Vyd-vo Krossrout, 2008. – 364 s.
11. Melnyk M.I. Kryminologichni ta kryminalno-pravovi problemy protydyi korupcii: dys... dokt. yuryd. nauk: 12.00.08 / Melnyk Mykola Ivanovych. – K., 2002. – 392 s.